

אתר חדש ברשת מציג: ביקורות גולשים על בתי בוש

אתר חדש, שצובר תאוצה ברשת, חושף את התכתבויותיהם של לקוחות תעשיית הזנות, החולקים חוות דעת והמלצות על "חויית השימוש" הפרטית שלהם. "אנשים כותבים שהקריאה מעלה בהם בחילה", אומרת יוזמת העמוד, "כולנו מבינים שאישה היא לא סחורה"

חגית גינצבורג | 23:55 | 19/10/14

Recommend Share

53

Tweet

1

אחד היתרונות הבולטים של צרכנות בעידן המקוון הוא היכולת להישען על חוות דעת של צרכנים אחרים. חיפוש פשוט בגוגל ובפורומים שונים יעזור לכם להבין אם מכונת הכביסה שאתם רוצים לרכוש מצדיקה את המחיר או לא, כי מישהו כבר הספיק לקנות אותה לפניכם, וגם תמיד תוכלו להעלות את הנושא בעמוד הפייסבוק שלכם ולהתייעץ.

אבל עם כל הכבוד לצרכנות חכמה, מה קורה כשהעולם הווירטואלי משבש את הגבולות המוסריים עד כדי כך שגם שירותים כמו זנות נתפסים כמוצר צריכה והופכים למושא ביקורת קר ומנוכר? תתפלאו, אבל לא תצטרכו לגלוש אל מחוזות אפלים ברשת כדי למצוא את הביקורות האלה: אתרי סקס זנות בישראל מתחזקים פורומים פעילים לחבריהם וחוות הדעת על "חויית השימוש" במכוני ליווי ועם נערות ליווי זורמות אליהם בתדירות מטלטלת.

קרוב לוודאי שההתרחשויות בפורומים האלה היו נשארות מחוץ לתודעה של כולנו, אלמלא הוקם לפני מספר שבועות עמוד הטאמבלר When He Pays (כשהוא משלם, בתרגום לעברית), אשר מלקט ודולה מתוך הפורומים הודעות שפרסמו שם גברים. הציטוטים מועתקים לתבנית המזכירה תווית מחיר, ומספיק לקרוא אחד או שניים כדי להבין את גודל האימה: הציטוטים מכילים תיאורים גרפיים מצמררים ותפיסה מטרידה מאוד של נערות ליווי ונשים כחפץ או שירות לכל דבר.

"סקס" "סקס אדיר" פורום הפסק הגדול בישראל, פורום "פרום סקס" - קהילות גיילוסמבית BDSM בישראל יוקטגוריות פורום וסטיית

השראה בריטית

הזנות בישראל בשנת 2014 היא תעשייה משגשגת, בהיעדר אכיפה ראויה. העיסוק בזנות אינו נחשב לעבירה על החוק ולרשויות אין אפילו נתונים מדויקים על אודותיה. על פי הערכות ארגוני הסיוע, כ-15 אלף נשים, גברים וטרנסג'נדריות עוסקים כיום בזנות בישראל. אין נתונים מדויקים לגבי עיסוק קטינים בזנות. חלק ניכר מהעוסקות בזנות הן נשים חד הוריות, קשות-יום, מהגרות, מכורות לסמים וקורבנות של תקיפות מיניות.

אבל כל זה לא ממש מעניין את הלקוחות הנאמנים, שלא רק מתחזקים את תעשיית המין בישראל אלא, מסתבר, גם דואגים לחלוק ולשתף חוויות און-ליין בפורומים ייעודיים. "מומלץ להגיע רק אם אתה מעוניין בסיבוב מהיר", כותב לקוח באחד הפורומים. "אין מה לעשות, מכל הבנות שם היא הכי יפה ובאים אליה המון אנשים. כנראה שהיא החליטה להקטין את מספר הלקוחות, מי שלא ישלם לה 150, ילך למישהי אחרת וישלם 130. חבל שהיא עובדת במכון הזה ולא מארחת לבד".

אחר כותב: "היו לא מעט בנות שגירו אותי שם. כמובן שיש כאלה פחות אטרקטיביות (אובייקטיבית, ולא עניין של טעם אישי), ללא מעט בחורות היה ריח לא נעים מהפה, אני מניח בגלל תזונה לקויה ואלכוהול שהן שותות כל ערב. וזה היה טרן אופ די רציני. גם לראות - אותן נמרחות על איזה זקן או סתם משהו לא מטופח ואסתטי זו חוויה שמורידה את החשק".

הודעות מזעזעות אלה, כמו רבות אחרות, מזעזעות לא פחות וגרפיות מאוד ומפורטות, הועלו בטאמבלר ובעמוד הפייסבוק ש When He Pas, שמאחוריו עומדת טלי קורל, מרכזת פעילים בעמותת מכון "תודעה", לסיוע לנפגעות ונפגעי תעשיית המין ולמאבק בזנות. הרעיון להקמת העמוד נולד בהשראת אתר בריטי. "לפני כשנה, במהלך חשיפה לחומרים הקשורים לזנות, הכרתי את האתר, "The Invisible Men" מספרת קורל, "היה לי ברור שמבחינה הסברתית זו בעיטה בבטן. האתר פשוט מציב את הלקוח במרכז. הכרתי את אתרים מהסוג הזה, ואף על פי שהם קיימים באופן פומבי וללא צנזורה באינטרנט, די היה בניטוק הציטוטים מההקשר שלהם כדי ליצור את האפקט שאני אישית קיבלתי כשקראתי בציטוטים של הלקוחות הבריטים".

האם עמוד When He Pas יצליח לשנות את המציאות? הוא בהחלט הצליח לטלטל את כל מי שנחשף ונחשפה אליו לאחרונה. "לכאורה אין פה כל חידוש: כך זנות נשמעת ונראית וכך מדברים עליה", היא אומרת, "החידוש נעוץ בכך שהוא מאתגר דימוי מותנה תרבות בסיסי שלרובנו יש של הזנות כספק, כיחסי מין. אבל זנות רחוקה מרחק רב מיחסי מין. שירות שמשלמים עליו איננו שקול ליחסים מיניים שנעשים מרצון, בחירה, אינטימיות וחיבה. האתר שממנו אני מעתיקה את הציטוטים איננו איזה אוצר גנוז שהתחבא לו בעומקי האינטרנט. זהו אתר ידוע לגולשים רבים. אני משערת שההלם שאנשים מוכים בו עם קריאת הטקסטים נובע מכך שאני מוציאה את הציטוטים מההקשר של האתר ומציבה אותם בהקשר נקי וניטרלי".

איך מתבצע תהליך איסוף הציטוטים?

"מאז הפעילות שלי במכון 'תודעה', אני נחשפת באופן אינטנסיבי לחומרים הקשורים לזנות. ולצדרי, אני בדרך כלל כבר לא המומה מתיאורים של לקוחות כמו אלה באינטרנט, מפני שנאלצתי לפתח חסינות מסוימת. אבל לפעמים קורה שתכנים מסוימים מפתיעים אפילו אותי. למשל קראתי באחד הפורומים שרשור, שאפילו לא נוגע לישראל, שבו שותפו חוויות של ישראלים ממועדון בסגנון 'גנג בנג' בגרמניה. אחד החברים בפורום שאל, ואני מצטטת, 'האם מכל הבנות יש משהו גרמני לתת לה בראש... בשביל סגירת החשבון עם הדורות הקודמים שרצחו בנו וכזכר לסבא שנתן להם/ בראש בזמן המלחמה (גם אני רוצה)'. חבר אחר ענה לו, 'תמיד תמצא כמה גרמניות כדי לנקום'.

"הטריוויאליות של שכרון הכוח הזה מזעזעת בעיני וצריכה לזעזע כל אדם. אנחנו צריכים לפקוח עיניים לכך שבאמצעות התשלום על מעשה הזנות, גברים רבים מוצאים פורקן לתסכול ולנקמה, תוך כדי ניצול גוף האישה מולם עד תום. לקרוא לזה שירות? בדיחה. בדיחה שחורה וגרועה. אם משהו מכל מה שקראתי, ואני יודעת בינתיים על שפת השימוש בנשים בזנות, פגע בי באמת, כאישה וכבת אדם, זה הציטוט הזה, שהוא באמת תעודת עניות לאנושות".

"למה אתם מתחללים?"

לא ברור מה מזעזע יותר ב- When He Pays - השפה הדלוחה, העילגת שבה משתמשים חלק מהכותבים כדי לתאר את חוויותיהם עם נשים העוסקות בזנות או האופן הקר והטכני שבו הם מתארים את "חויית השירות", כאילו הם מעבירים ביקורת על נציג שירות בחברה סלולרית או כותבים המלצה על מכשיר חשמלי באחד מאתרי המכירות באינטרנט. מה שבטוח, ההתייחסות לנשים כאל מוצרי צריכה ולזנות כשירות תשאיר אתכם המומים.

"לא חשבתי שהאתר יזעזע", אומרת קורל. "רציתי שהוא יעלה סימני שאלה. רציתי שהוא יפיל אסימון וישאיר את הקורא לכל הפחות מבולבל. אבל אנשים ממש מזעזעים. זה נוגע בעומק הדגש והקוראים מבינים אינטואיטיבית שהם עדים

למעשים מעוותים, שאינם משקפים יחסי אנוש בריאים. התגובה השכיחה ששמעתי מגברים היא שהקריאה גרמה להם להתבייש להיות גבר. לא רציתי שזו תהיה התגובה. אני לא רוצה ששום גבר יתבייש בהיותו גבר.

נהפוך הוא - אני מקווה שזה יגרום לגברים להתגאות בכך שהם לא לקוחות ושהם לעולם לא יהיו. אנשים גם כותבים הרבה שהקריאה מעלה בהם בחילה. ולמה בעצם? אם אלו בסך הכל 'תיאורי שירות', למה אנחנו קוראים אותם ומתחלחלים? כי כולנו מבינים שאישה היא לא שירות ולא סחורה. כי אנחנו מבינים שאנחנו נחשפים למשהו חולני שבינו לבין יחסי מין אין דבר וחצי דבר".

יש מי שיטענו שפרסום חוות דעת על זנות היא לגיטימית, כמו העברת ביקורת על כל שירות אחר.

"אם מישהו יתעקש לטעון לזכותו לחוות דעתו על שירות זנות כעל כל שירות אחר, בין שלחיוב ובין שלשלילה, הייתי מציעה בנימה גרוטסקית לקחת את זה צעד נוסף קדימה - אם ביקורת על שירות זנות היא לגיטימית, הבה נקים מערך שירות לקוחות ארצי, ואליו תנותב כל פנייה בנוגע לטיב השירות ולטיב המוצר. ונניח מתקשרים הלקוחות ומתלוננים שהמוצר והשירות לא היו לטעמם, כפי שהם אכן עושים בפורומים - בעוד אחרי תלונה בפורום אתה מסתפק בכך, במקרה הטוב, אחרי תלונה רשמית בשירות הלקוחות תוכל לצאת עם פיצוי.

"כמה נוח! הרי לשם מה אנחנו מתלוננים אם לא כדי לקבל פיצוי? אני משאירה את השאלה מה יהיה הפיצוי במקרה זה כשאלה עם תשובה פתוחה, שהרי ברור לנו שהיא תהיה אפלה וקשה. ולכן קניית אדם או שכירתו אסור שתהיה לגיטימית".

להפסיק את הביקוש

שאלה מעניינת היא אם הגברים המצוטטים באתר מודעים לקיומו. ניסיונות לתקשר עם חברי הפורומים אפילו לא עלו יפה והודעות שהושארו בפורומים נמחקו. נדמה שהם פשוט מעדיפים להתעלם, או שהידיעה כי הם מצוטטים לא באמת טורדת את מנוחתם. מנהלי אחד הפורומים אפילו עסקים בימים אלה בהקמת אתר, שיעזור לחברים בו לאתר את מכון הליווי הקרוב לביתם. קורל מקווה שהעמוד שהקימה והפעילות הענפה של העמותות השונות יעזרו לשנות מעט את התמונה.

"ההיכרות המשמעותית הראשונה שלי עם הזנות הייתה באמצעות התנדבות בתוכנית יזרה, המסייעת לנפגעי סמים ואלכוהול, ובהם אנשים רבים עם תחלואה כפולה, שזה נטל נורא לחיות איתו, גם להיות ברחוב וגם להיות פצוע נפשית וזקוק לטיפול פסיכולוגי ופסיכיאטרי", היא אומרת, "שם פגשתי נשים בזנות, ובהן היו נשים נפגעות סמים שחיו עשורים ברחוב, ואחרות שניסו לנהל חיים כפולים אך הידרדרו לסמים, ונשים שהיו בתהליכי גמילה.

"גמילה והיחלצות מזנות אינם יכולים להתאפשר בלי תמיכה סביבתית בסיסית. אנשים ללא תמיכה עומדים מול אתגר כפול, וזה קשה עד בלתי אפשרי. המדינה חייבת להמציא לנשים ולאנשים האלו הזדמנויות של תמיכה, באמצעות מוסדות שיקום, מסגרות טיפוליות והגדלת המשאבים לטיפול באנשים בזנות, על כל הרצף הקיים שבו נמצאים אנשים בזנות - מזנות במצלמות, באינטרנט, תמיכה, דירות, מכונים ורחוב. היום אנחנו יודעים שהחוליה החסרה בדיון המוסרי והפרגמטי על אודות זנות היא הלקוח - מי שמשלם ובעצם מניע את התעשייה הזאת.

"היום אנחנו יודעים שאם לא יהיה ביקוש ל'שירות' מסוג זנות, לא תהיה זנות בממדים שבהם היא קיימת, ויקטן הסחר בבני אדם למטרות מין. סחר בבני אדם מושתת על שוק סחורות שבמרכזו גוף האישה. אם כחברה בחרנו בנקודת זמן היסטורית למגר את העבדות בבני אדם ממוצא אתני שונה, אנחנו ניצור את הנקודה ההיסטורית שבה נמגר את העבדות בבני אדם למטרות שימוש במיניותם כסחורה העוברת מיד ליד".